

NIEZBITY (1) *part praet pass pf*

G sg m niezbit(e)go.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w. s.v. zbić.

Który nie był bity: K łupu go przywiązali/ biczować nągiego/ nie zostawili ná nim/ członku nie zbitego. ArtKanc D12v.

Cf ZBITY

AK